

נח:

עין משפט
גר מצוה

כב א ב מר פיעס מהל
שבת הלכה י עושית
אית קי שנ עקיף ה
כב ג מר שס הל' כי קמג
לאין מה:
כד ד עושית אית קי ש
עקיף לו:
כה ה עושית אית קי שנ
עקיף ו:
כו ו מר שס הלכה ו
עושית שס עקיף ו:

תורה אור השלם

וְהַתְּנִיחַ אוֹמֵר חֶקֶם לָךְ
וְעַל הַדְּבָרִים נָתַתְּ אֹרֶךְ
אֵיבֹב בְּבִתְּךָ

מוסף רש"י

לדור לר' אהרן מייזלס
ביתו. קודם שנתגלה
המחשבת, אבל לא נתגלה
כדי (בחוברת קטנה) ודומה
של אלמוני. על אלוהים
ועל כל מה (בעיר ניו-
יורק). דעתנו עומדת
על פניו כלי מחשבת טמאים

(נמצא)

ב נסים נאמן

[illegible]

דבינו חננאל

[illegible]

במה אשה פרק ששי שבת

מִמָּוֶה דרכה לסייע בבניית אשה חשובה. לומר ר"י דדוקא בכלילה שרי שמואל הכא וכן רבי אליעזר דדוקא בעיר של רבס שאין כל הנשים רגילות בהן אלא אשה חשובה אבל שאר הנשיא נשים אסורי אפי' לאשה חשונה דלון למלך בין הנשים והביא ראיה ממש"פ כירה (לעיל דף מו):

עולה אל טעם הדיוט ואיכא מדרש כל רב עולין ומה דחק לומר כן כיון דחזו לנשים חשונות דאפי' לרבנן דאסרי בעירי של רבס לאשה חשונה ומדו בשאר חכמיים איכא דשמואל דשרי כליילא אפילו לרבנן:

בדרכו ר' רבי עקיבא לדביתו *ת"ר לא
תצא אשה בעיר של זהב ואם יצתה חייבת
חמאת דברי רבי מאיר וחכמים אומרים לא
תצא ואם יצתה פטורה *רבי אליעזר אומר
ויוצאה אשה בעיר של זהב לכתחלה במאי
המפילי ר"מ סבר משוי הוא ורבנן סברי
תכשיט הוא דילמא שלפא ומחויא ליה
וצאתי לאתויי *ור"א סבר מאן דרבה למיפק
בעיר של זהב אשה חשובה ואשה חשובה
לא משלפא ומחויא כלילא רב אסר ושמואל
*שרי דאניסכא כולי עלמא לא פליגי דאסר
כי פליגי דארוקתא מר סבר אניסכא עיקר
וימר סבר ארוקתא עיקר רב אשי מתני
לקולא *דארוקתא דכולי עלמא לא פליגי
דשרי כי פליגי דאניסכא מר סבר דילמא
שלפא ומחויא ואתי לאתויי ומר סבר מאן
דרכה למיפק בכלילא אשה חשובה ואשה
חשובה לא שלפא ומחויא *א"ל רב שמואל
בבר בר חנה לרב יוסף בפירוש אמרת לן
משמיה דרב כלילא שרי *אמרו ליה לרב
אתא גברא רבה אריכא לנהרדעא ומטלע
וודש כלילא שרי אמר מאן גברא רבה
אריכא (דאטלע) לוי ש"מ נח נפשיה דרבי
אפס וייתיב ר' חנינא ברישא ולא הוה ליה
איניש ללוי למיתב גביה * וקאתי להכא
ודילמא נח נפשיה דרבי חנינא ור' אפס
בדקאי קאי ולא הוה ליה איניש ללוי למיתב
גביה וקאתי להכא אם איתא דרבי חנינא
שכיב לוי לר' אפס מיכף הוה ביף ליה ותו
דרבי חנינא לא סגי דלא מליך דכי הוה
קא ניחא נפשיה דרבי אמר חנינא בר'
חמא יתיב בראש וכתבי בהו בצדקים
ותגור אומר ויקם לך וגו' דרש לוי
בנהרדעא כלילא שרי נפק עשרין וארבע
לילי מקולה נהרדעא דרש עשה בר אבוכה

במחוזות כלילא שרי ונפקו תמני סרי כלילי מחדא מבואה
שמואל קמרא שרי איכא דאמרי דארוקתא ואמר רב ס
מזוהבת ואיכא דאמרי דאניסכא ואמר רב ספרא מידי ד
א"ל רבינא לרב אשי קמרא עילוי המיינא מאי א"ל ית
רב אשי יהאי רסוקא אי אית ליה מפרחיתא שרי ואי
לא קמלא מנקטא פארי: נומי: נומי האן: ולא
חותם: הא יש עליה חותם חייבת אלמא לאו
יתכשיטי נשים טמאים ואלו הן תכשיטי נשים ק
שבעת בין שיש עליה חותם בין שאין עליה חותם
ויהא לא קשיא הא ר' נחמיה הא רבנן דרתיא יהי ע
אלמוג טמאה היא של אלמוג וחותרה של מתכת טהור
שהיה ר' נחמיה אומר בשבעת הלך אחר חותרה בע

כלבוסים (א) ואוחזות בו מפתחי חלוקה והפגס בולע
ערימה הוא מילתא למיכלך ואחיוי מפני שאזניה
עפרורה דתכשיט הוא לה ואמסו דילמא משלמא
ואו והוי משאוי: גומיס. גומי האחין: ועצבת בין
גור עיקר טבעת אדעתא דחוסת הוא חייבת מטאת
ויין חוסת עשי חלא לחדס גדול וממונה והא דקמי
יהי ועצבת ודלי תכשיט הוא: עמאס. דטבעת עיקר
דהוי ליה פשוטי כלי עץ: הלך אחר סמלוגיו.
חלקן וטוקרים ש שי נקרים וביניהם כעני עורף השור

עשות בחו"טין. ורקחא מטלית, שנמצא בין ליליא בין קמרא תחיתות של זהב נקובות ומרגליות

מסורת הש"ס

(א) ולקחת קלות חוטם פיה;
(ב) פדיות פ"ב מ"ו, (ג) כמותות
קג; (ד) וכלים פ"ח מ"ח
(ט"ש), (ה) וכלים פ"ג מ"ו
לא נזכר פלגתא דר' נחמיה
הלכך שפיר נרסי דתתיל;
(ו) לעיל נז: חוטמא דכלים
כ"ח פ"ג כלים פ"ב מ"ו,
(ז) וסוכה ג"ג (ח) סוכה

(ט) (דף סה. א.) י' | לקמן סב. א.
(ז) | ס"ג בבא מציעא.

הגהות הב"ח

(ב) נמ' למוחב נמ' דקמ
והאמרי (ג) דשיל דיה נח
נמסיה וכו' שמי שמי
והאמרי (ג) דשיל דיה נח
וכו' ר' יוחנן בר יהודה
דמי: (ד) דשיל מוקטל פלג
ניב פיל דקמ מ עיב כמה
שפירשי: (ה) בא"ד נמן
כלום דמי:

גליון הש"ס

נחם אלהים יב שמואל בן ברי
הנה ליום יוסף, וספר לקמן קמו
עין: וישלח ידו מאחזקת
ובן וכל ישראל בני שלום.
עין לקמן דף קלז ע"א:
ימים ידו טובה ונחם וכן
לשלום מנחם ונחם וכן
אשר בית המדרש של מנחם:

לעזי רש"י

למ"א. טס, להב
(לוח דק של מחבת).
פרו"ש [פרו"ש].
נור רקוס בזה.
פרנצ"א [פרנצ"א].
שוויכס, כחמיה
(להדק כנר על הגוף).
פרשניצ"א. לכובה
(החיתכת בד המקטפת
את החזה, שהיא קשורה
בשרוכים ובה חוטמי-חב).

רבינו חננאל (המש')

[illegible]

הוא, רחנין שבעת של מחבת ורחתמה של אלמון (טמא, היא של אלמון) ורחתמה של מחבת שזורה, ור נחמיה מטמא, סימלוציו, פי רצונות שהן בעול רחנין בתורת כהנים מיד בא ושיבר העול וקצין סימלוציו, כדכתיב: ה' צדיק קצין עבות רשעים.